

вече негодни. Едва следъ това тѣ разбрали измамата. Тогава единъ измежду тѣхъ се изстѣпилъ напредъ и казалъ:

— Слушайте, азъ имамъ единъ много ученъ синъ, който цѣли три дни е странствувалъ по свѣта. Той е виждалъ различни животни и вѣрвамъ, ще знае, какво е и това животно. Синътъ билъ повиканъ. Той дълго време разглеждалъ странното животно отпредъ и отзадъ, но нищо не проумѣвалъ и за това мълчалъ. Той мислѣлъ, че тамъ, дѣто му е главата, се намира опашката на животното. Най-после той проговорилъ:

— Наистина, азъ съмъ виждалъ много забележителни нѣща, но като това животно никога не съмъ видѣлъ. Ако не е гълъбъ или щъркъ, то сигурно ще е еленъ, понеже виждамъ и рога у него. На всѣки случай, трѣбва да е едно отъ тия три животни.

Следъ всичко това, разбира се, събранитѣ тамъ граждани знаели за животното толкова, колкото и по-рано. Единъ отъ гражданитѣ поискалъ да улови рака, но той така силно стисналъ съ шипцитѣ си ржката му, че гражданинътъ започналъ да вика за помощъ и да крещи:

— Убиецъ, убиецъ!

Щомъ останалитѣ граждани видѣли това, нѣмало какво повече да чакатъ. Тѣ свикали съветъ и още тамъ на сжщото мѣсто, дѣто билъ ухапанъ тѣхниятъ съгражданинъ, решили, и издали следната присжда:

„Тѣй като никой не знае, що за създание е това, нито пъкъ е нѣкакъвъ шивачъ, както най-позорно ни излъга, то трѣбва, като измамникъ, да бжде удавенъ въ водата“.

На единъ отъ гражданитѣ било възложена опасната задача: да хване рака и да го постави върху една дъска. Това било извършено съ голѣма мжка. Следъ туй ракътъ билъ отнесенъ къмъ езерото, дѣто се стекълъ цѣлиятъ градъ. И тамъ, въ присѣтствието на всички, ракътъ билъ хвърленъ въ водата. Зарадванъ отъ щастливото си избавление, ракътъ весело зацапалъ. Но присѣтствуващитѣ тамъ граждани мислѣли, че ракътъ се вече дави и за това така цапа изъ водата. А нѣкои отъ тѣхъ, трогнати до дълбочината на душата си, добавили:

— Видже, видже, колко мжчителна е смъртъта!

Отъ немски Ив. Константиновъ